

[A. Svensson.]

i den almindelige økonomiske Sanering. For at understrege det Hastværk, det har, erklærer Hr. Callø, der ved Siden af at være en dygtig Fagmand er en politisk Kandestøber af Rang, i sin Artikel af 15. April yderligere:

„Hvad der nu maa kræves, er en Regering paa en saa bred Basis, at den har Flertal baade i Folketing og Lands-ting. En saadan Regering bør uopholdelig dannes, og saa maa Rigsdagen blive sammen, indtil der er skabt en Lovgivning, som ad forskellige Veje, ad Skattevejen, ved Ordninger og ved Tilskud, tilfører Landbruget den Købeevne, som er fornøden for at give Balance i Erhvervenes Økonomi.“

Der er vel ingen i denne Sal, som tillægger disse politiske Fantasterier om en ny Regering paa bred Basis, der maa dannes uopholdelig, nogen som helst Vægt. Jeg skulde heller ikke have draget dem med ind i Debatten, hvis ikke Direktør Callø gennem Fremlæggelse af sin Pjece paa Tingets Bord havde henledt Opmærksomheden paa sig og sine hastigt skiftende Sindsstemninger.

Men tilbage bliver det nationalt og derfor ogsaa statsligt uhyre vigtige Problem om en sønderjysk Sanering. Akkord- og Tvangsauktionspolitikken er, som jeg før sagde, uhjælpe ligt brudt sammen. Gennemførelsen af den almindelige Rentabilitetspolitik vil i første Omgang ikke være tilstrækkelig for de sønderjyske Landsdele, fordi Rentabiliteten nu engang opnaas langt lettere og langt hurtigere de fleste Steder Nord for Kongeaaen, hvor Gælden gennemgaaende ikke er saa tyngende som Syd for Kongeaaen, hvor den i alt for mange Tilfælde ikke kan bæres mere. Desuden maa det være berettiget at spørge, hvor længe det skal vare, før denne Rentabilitet opnaas. Mens Græsset gror, dør Horsemor. Jeg vilde nødig, vi skulde komme saa vidt, at dette gamle Ord med Rette finder Anvendelse paa den sønderjyske Bondebefolkning.

Vi maa ud fra disse Betragtninger fra konservativ Side paa det bestemteste fastholde Kravet om en særlig sønderjysk Sanering. Vi foreslog i Fjor, at denne Sanering for Landbrugets Vedkommende skulde finde Sted i Form af en generel Nedsækning af Gælden, hvorefter det sønderjyske Landbrug gaar ind under de Foranstaltninger, som maatte blive truffet for Landet som Helhed. Vi tænkte os, at dette skulde ske gennem Laan og paa een Gang... (Uro),

ja, undskyld, jeg har forlænget Taletid. Men det kan naturligvis ogsaa gøres paa anden Maade f. Eks. saaledes, at Staten overtager Afdrag og Forrentning af en bestemt Del af Gælden. Det vilde ikke belaste Statens Budget uoverkommeligt, og for os har det aldrig været en bestemt Udformning om at gøre, men Grundprincippet, selve Saneringstanken. Endnu kan det naas, endnu kan det rettes op igen. (Munterhed). Ja, jeg skal hurtigt slutte; det er et meget alvorligt Spørgsmaal; jeg har tilladt mig at tale om. (*Alsing Andersen*: Ja, vi kender det godt!). Ja, men De kender det ikke tilstrækkeligt; det ærede Medlem kender det ikke tilstrækkeligt...

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg gør opmærksom paa, at Formanden inden Mødets Begyndelse har bevilget det ærede Medlem noget forlænget Taletid; denne er imidlertid ogsaa udløbet.

A. Svensson: Denne Forretningsorden er af en saadan Art, at Repræsentanten for det tyske Mindretal...

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Da det i Kraft af den Forretningsorden, vi har, ikke har været muligt for min Partifælle at svare det ærede Medlem Hr. Schmidt paa nogle af de Udtalelser, som dette Medlem fremsatte, og da enkelte af disse efter min Opfattelse kræver et Svar, inden vi kommer for langt hen paa Natten, vil jeg tillade mig at henvende nogle faa Ord til dette ærede Medlem. Det er særlig Bemærkningen om Gummikniplerne som noget i Sønderjylland hidtil ukendt, som jeg vil knytte et Par Ord til. En Udtalelse som denne vækker for det første Forundring over, at det ærede Medlem finder Anledning til at paakalde en Sammenligning mellem Mindretallets Kaar i Sønderjylland under dansk og under tysk Styre, og dernæst vækker det Forargelse, at noget saadant kan siges i en Sal, hvor der sidder en Række Folk, der kan aflægge personligt Vidnesbyrd om tysk Regimente, kulminerende i Köller-Regimentet. Jeg har til i Dag beundret den rolige og værdige Maade, hvorpaa det ærede Medlem i den danske Rigsdag har repræsenteret det tyske Mindretal. Tonen var i Dag en anden. Man kunde fristes til Betragtninger over Grunden hertil. Det skal jeg afholde mig fra, men jeg skal nøjes med at sige, at for Tilvejebringelsen af Fred og god